

شنبه ۳ آبان ۱۴۰۴
وطن امروز | شماره ۴۴۴۵

ورزشی

گزارش

استقلال متفاوت شد تا برنده شود

بردنوبرانه در آسیا

ساپینتو تیمش را برابر الوحدات اردن متفاوت‌تر از ۲ بازی قبل برابر الوصل اسارات و المحرق بحرین چشیش کرد و ترکیب مقابل مس رفتسجان را به مصاف نماینده اردن فرستاد. استقلال در این دیدار هم به لحاظ چهره متفاوت بود و هم به لحاظ نمایش. نتیجه این متفاوت شدن نخستین پیروزی آنها در لیگ قهرمانان آسیا بود. استقلال‌ها در نیمه اول و ابتدای آن با قدرت بر دروازه حریف خیمه زدند و ثمره آن ۲ گل منیر حدادی و یاسر آسانی در دقایق ۸ و ۴۴ بود، هر چند فرصت‌های دیگری نیز داشتند که بر تور دروازه نشست نیمه دوم شاگردان ساپینتو فروغ کمتری نسبت به ۴۵ دقیقه نخست داشتند و به همین خاطر تیم اردنی مجال جلو کشیدن پیدا کرد، البته در همین نیمه نیز استقلال می‌توانست بر تعداد گل هایش بیفزاید ولی بازیکنان این تیم گویا اشباع شده بودند. دقیقه ۶۳ هم با اخراج مدافع الوحدات، امید می‌رفت نماینده کشورمان با استفاده از برتری عددی بتواند به گل‌های دیگری دست یابد و تفاضل منفی خود را کاهش دهد اما ۳ دقیقه بعد حرکت بچگانه علیرضا کوشکی ۲ تیم را در تعداد نفرات مجددا برابر کرد تا این بازیکن، بازی بعد برابر همین تیم را نیز از دست بدهد. شاید بهتر باشد همین جا تنبیهی از سوی کادر فنی متوجه کوشکی شود تا این بازیکن خوش‌ تکنیک از مسیر اصلی خارج نشود. نکته باز این دیدار استفاده ساپینتو از آماده‌ترین‌ها بود. میانگین سنی استقلال در این بازی ۲۵ سال بود که در قایق پایانی به ۲۴ سال هم کاهش یافت، آنها بازی را با حضور ۴ بازیکن زیر ۲۵ سال در ترکیب‌شان شروع کردند (فلاح، رزاقی‌نیا، سحرخیزان و گودرزی) و با حضور ۶ بازیکن زیر ۲۵ سال خاتمه دادند (فلاح، رزاقی‌نیا، گودرزی، قلی‌زاده، زمانی و اسلاسی). بازیکنان زیر ۲۵ سال این تیم نمایش قابل قبولی نیز داشتند. شاید بتوان عمده دلیل ۲ برد اخیر استقلال برابر مس رفتسجان و الوحدات اردن را میدان دادن به بازیکنان جوان و همچنین بالنگیزه‌ها دانست. ساپینتو در حالی که ترجیح داد از رضاییان و جلالی استفاده نکند، ۳ بازیکن ۱۹ ساله را در این دیدار بازی داد، رزاقی‌نیا که فیکس بازی کرد و قلی‌زاده و زمانی که به عنوان یار تعویضی به زمین آمدند. قلی‌زاده در ۲ بازی‌ای که برای آبی‌پوشان به میدان آمده است، نشان داده لایق توجه بیشتری است و حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. حیف است از بازی خوب سعید سحرخیزان چیزی نگوییم، مهاجمی که هنوز پایش به گلزنی باز نشده ولی به مراتب از نازون و آزادی بهتر عمل کرده است. لازم به ذکر است در هر ۳ پیروزی استقلال برابر تیم‌های تراکتور، مس و الوحدات، سحرخیزان مهاجم اصلی این تیم بود. توجه بیشتر به آماده‌ترها، بالنگیزه‌ها و جوان‌ها، فعلا به سود استقلال تمام شده و در آینده نیز می‌تواند چنین باشد و تیم را پویاتر و چابک‌تر سازد، همچنین می‌تواند تلنگری برای بازیکنان صاحب‌نام تیم باشد تا از توان باز نمانند. حالا دیگر امتثال رامین رضاییان، اندونگ، روزبه چشمی، ابوالفضل جلالی و عارف آقاسی کارشان برای حضور در ترکیب استقلال سخت‌تر از گذشته شده است. مهم‌ترین عاملی هم که می‌تواند استقلال را از این مرحله در لیگ قهرمانان به سلامت عبور دهد و در لیگ برتر نیز به عنوان مدعی اصلی مطرح سازد، عنصر «انگیزه» است.

خبر

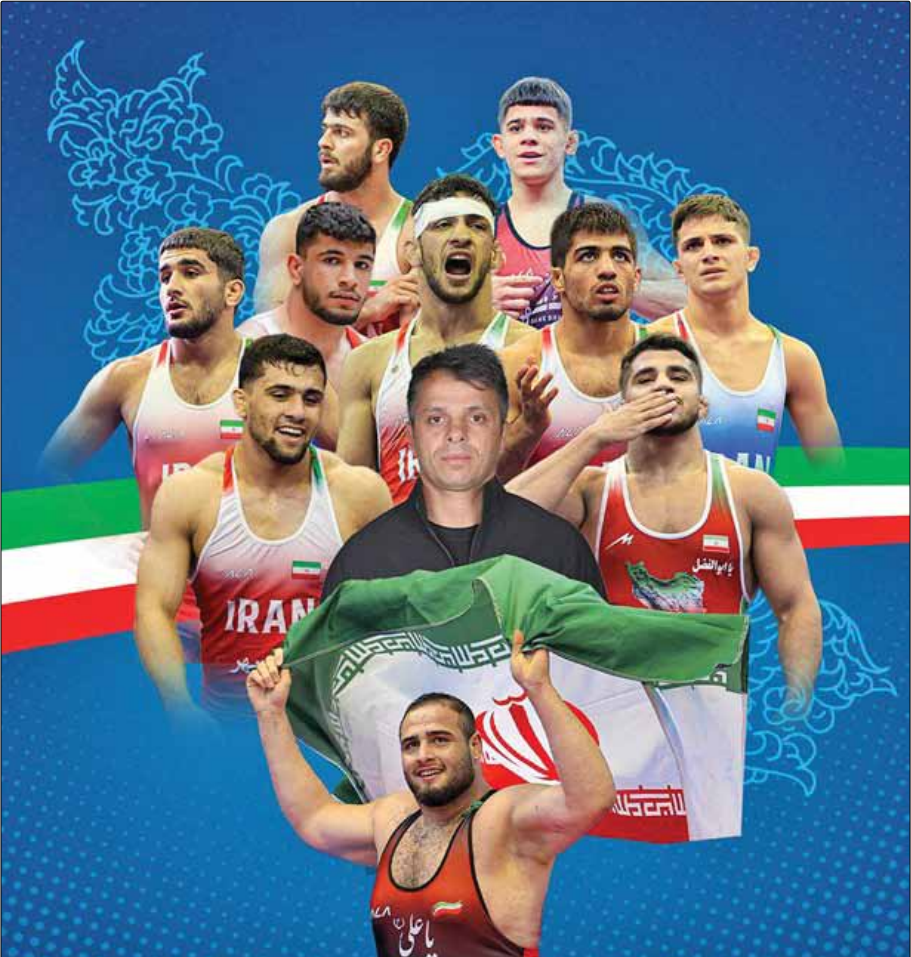
علیپور: دیدار با رهبر انقلاب باعث دلگرمی است

قهرمان پارالمپیک با اشاره به دیدار ورزشکاران با رهبر انقلاب، گفت: وقتی می‌بینم شخص اول مملکت بیشتر از مسوولان ورزش کشور به فکرم هستند، دلگرم می‌شوم. امیرحسین علیپور، قهرمان جهان و پارالمپیک در رشته پرتاب وزنه، درباره دیدار ورزشکاران با حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به فارس گفت: خوشحالم ایشان زودتر از مسوولان ورزش کشور ما را دعوت کردند و به ما اهمیت دادند. این موضوع نشان‌دهنده این است که رهبر انقلاب به ورزشکاران اهمیت زیادی می‌دهند. وی افزود: این دیدار برای ما قوت قلب بسیار بزرگی بود و امیدوارم ایشان همیشه سالم و سربلند باشند. در این دیدار ورزشکاران انرژی زیادی گرفتند تا به کار خود برای بازی‌های آسیایی ناگویا و المپیک لس‌آنجلس پرقدردان بدهند. قهرمان جهان اظهار داشت: وقتی می‌بینم شخص اول مملکت بیشتر از مسوولان ورزش کشور به فکرم هستند، دلگرم می‌شوم. قهرمان پارالمپیک به گله از مسوولان استانی و ورزشی پرداخت و گفت: هنوز کسی برای ما تجلیل نگرفته است و خداقوتی هم نگفته است ولی رهبر معظم انقلاب به ما قوت قلب دادند و امیدوارم بتوانیم جواب الطاف ایشان را بدهیم.

سومین تاج جهانی فرنگی کاران تیم ملی امید ایران با هدايت رنگرز جوان اين بار در صربستان

نسل طلایی سرمربی بی‌ادعا

۹۶ و جمهوری باکو با ۹۳ امتیاز تنها تماشاگران قله بودند. حسن رنگرز حالا در جایگاهی ایستاده که کمتر مربی ایرانی تجربه‌اش کرده است: ۴ قهرمانی جهانی در ۳ سال، ۳ بار با تیم ملی امید و یک بار با تیم بزرگسالان. او نه فقط در مدال آوری، بلکه در ساختن تیم و ایجاد نسلی تازه از فرنگی کاران خستگی‌ناپذیر، شاهکار کرده است. شاگردانش از لحاظ سنی در پایین‌ترین میانگین تاریخ تیم‌های ملی ایران

را توجیه کند یک اخراج بی‌مورد می‌تواند بالای جان تیم شود، چرا که آبی‌ها در لیگ نخبگان فصل گذشته هم اخراج بی‌مورد کم نداشتند و مشخص است هنوز درس نگرفته‌اند.

روزها خیلی زود سپری می‌شود و آبی‌ها زمان چندانی برای استراحت ندارند؛ خسته و فرسوده باید به مصاف رقبا بروند و به فکر کسب ۳ امتیاز باشند. استقلال فردامقابل فجر شهیدسپاسی صفارابی می‌کند و باید دید روند بردهای تیم ادامه پیدا می‌کند؟ البته بازی در شیراز برای آبی‌ها آسان نخواهد بود.

استقلال پا به توپ شود، کار برای مدافعان حریف سخت می‌شود. هافبک آلبانیایی استقلال هر دیدار یک ردپا از خود جا می‌گذارد و در دیدار با الوحدات هم زننده گل دوم تیمش بود. اما هر چه استقلال در نیمه اول بازی رو به جلو، سرعتی و پر از موقعیتی ارائه داد، نیمه دوم بی‌دقت، کم‌حواس و پر اشتباه ظاهر شد. دلیل این اتفاق هم آرام کردن جو بازی برای جلوگیری از خستگی بازیکنانی بود که ۲ روز دیگر باید به شیراز سفر و خود را آماده بازی با تیم خوب فجر شهید سپاسی کنند. نبض بازی با خروج آسانی و احمدی در نیمه دوم کند شد و استقلال نتوانست بازی خوب نیمه اول را ادامه دهد و شاید همین مساله نقطه ضعف تیم ساپینتو باشد که فاصله بازیکنان ذخیره با ثابت ترکیب زیاد است و او باید بتواند توازن را برقرار کند. اما در این دیدار استقلال یک اخراجی هم داشت که همین اتفاق هم به خودی خود روی روح و روان بازیکنان تاثیرگذار بوده‌ان هم درست زمانی که تیم اردنی با خطای مدافعش در موقعیتی تک به تک ۱۰ نفره شده بود و لازم نبود علیرضا کوشکی درست ۳ دقیقه بعد با یک خطای بی‌مورد و زننده‌ان هم در زمین حریف تیمش را ۱۰ نفره کند. البته کادر فنی باید در رابطه با این اخراج بررسی‌های لازم را انجام دهد و بازیکنانش

ساپینتو نظم را به نام بازیکنان ارجحیت داد

شایسته سالاری بی‌سازش

«تا وقتی تیمی می‌برد، نوبت شما نمی‌رسد». رضاییان، مدافع ملی‌پوشی که ۲ بازی اول را به دلیل محرومیت از دست داده بود، حالا در ۵ دیدار اخیر فقط چند دقیقه فرصت بازی پیدا کرده است. عارف آقاسی هم شرایطی مشابه دارد. جلالی و سهرابیان نیز در فهرست انتظار مانده‌اند.

ساپینتو حالا به ترکیبی رسیده که در ۳ دیدار اخیر فقط یک گل خورده و ۲ بار هم گلین‌شیت کرده است؛ همین آمار کافی است تا او دلیل موجهی برای ادامه این چشیش داشته باشد. سرمربی پرترغالی پیش‌تر هم با تصمیم‌های مشابه نشان داده بود نگاهش به ترکیب تیم، نگاه لحظه‌ای نیست. او به ریتن گروهی اهمیت می‌دهد. برایش تفاوتی ندارد نام بازیکن چیست؛ اگر ساختار تیمی به تعادل رسیده باشد، آن را به هم نمی‌زند. این همان رویکردی است که استقلال را پس از مدت‌ها به ثبات رساند.

البته نیمکت آبی‌ها حالا بیش از هر زمان دیگری لبریز از چهره‌های سرشناس است. بازیکنانی که شاید در هر تیم دیگری

ترجیح داد دست به ترکیب برنده نزنند، او تنها در جریان مسابقه، ۴ تعویض انجام داد و چهره‌هایی مثل محمدحسین اسلامی، اسماعیل قلی‌زاده، ابوالفضل زمانی و داکترن نازون را وارد میدان کرد؛ در حالی که ستاره‌های پراوازه‌ترش ۹۰ دقیقه تنها تماشاگر بودند.

چنین تصمیمی برای

مربی‌ای مثل ساپینتو کملاً آگاهانه است. او پیش‌تر نیز نشان داده شهرت یا سابقه برایش تعیین‌کننده نیست. نگاهش بر اساس کارایی روز است و وقتی تیمش برنده می‌شود، تغییر دادن حتی یک مهره را نوعی ریسک می‌داند. همین طرز فکر بود که باعث شد بعد از بازی با الوحدات، وقتی از او درباره نیمکت‌نشینی رضاییان پرسیدند، با قاطعیت بگوید: «چرا فقط از رامین می‌پرسید؟ از صالح حرادنی پرسیدم آیا می‌تواند ادامه دهد و او گفت بله! من تا وقتی مدافعانم در فرم هستند، خط دفاعم را تغییر نمی‌دهم».

این پاسخ، به ظاهر ساده، در واقع یک پیام بزرگ برای تمام نیمکت‌نشین‌های استقلال داشت؛ پیامی که به زبان فوتبال یعنی

رامین پشت خط ساپینتو

اصلی نبود. زمانی که وارد زمین شد، بی‌آنکه فرصتی برای نمایش توان واقعی‌اش بیابد، با کارت قرمز مستقیم داور اخراج شد. همین صحنه، جرقه سلسله رویدادهایی بود که جایگاهش را در تیم به خطر انداخت؛ ۲ بازی محرومیت و سپس ادامه نیمکت‌نشینی در برابر مس رفتسجان و الوحدات اردن. ۱۰ مسابقه پیاپی نیمکت‌نشینی اتفاقی است که برای رامین در ۱۰ فصل گذشته هرگز رخ نداده بود. آخرین بار چنین شرایطی را در روزهای پر تنش لیگ شانزدهم تجربه کرده بود؛ زمانی که پس از بازگشت جنجالی از ترکیه، برانکو ایوانکوویچ به او اعتماد نکرد

فرنگی کاران جوان ایران بار دیگر

از میان سختی و تلاش، به قله‌ای دست یافتند که کمتر تیمی در جهان حتی رؤیایش را دیده بود. صربستان، صحنه تکرار یک شکوه سه‌گانه بود؛ جایی که شاگردان

حسن رنگرز، سرمربی آرام اما پرصلابت ایران، بار دیگر با درخشش خود جهان را به احترام واداشتند.

رنگرز، مردی که این روزها نمش مترادف است با اقتدار فنی و انضباط اخلاقی، در کمتر از یک ماه پس از قهرمانی تیم بزرگسالان در زاگرب، ترکیبی از استعدادهای جوان و ستاره‌های آزموده را گرد آورد تا نشان دهد چرخه قهرمانی در کشتی ایران نه اتفاقی است و نه زودگذر. او با اتکا به نسل تازه‌ای از فرنگی کاران، راهی نووی‌ساد شد و مأموریتش را با آرامشی مرموز آغاز کرد؛ مأموریتی که پایش یک بار دیگر، همان تصویر همیشگی بود: پرچم سرنگ ایران در اوج. در رقابت‌های جهانی زیر ۲۳ سال، کارزار در ۱۰ وزن برگزار شد. در همان روزهای نخست، نشانه‌های فتح آشکار بود. ایمان محمدی با کشتی‌هایی سرشار از تکنیک و هوشمندی، بر سکوی وزن ۷۲ کیلو ایستاد؛ غلامرضا فرخی در ۸۷ کیلو با قدرت مثال‌زدنی، حریفانش را یکی پس از دیگری کنار زد و فردین هدایتی، مرد سنگین‌وزن تیم، با آرامشی بی‌نظیر در حرکاتش، سومین مدال طلای ایران را به سینه زد.

در کنار این ۳ طلای خوش‌رنگ، احمدرضا محسن‌نژاد نیز با مساجمت در ۶۷ کیلو، نشان برنز را به مجموعه افتخارات افزود.

در روز پایانی، نوبت به سجاد عباس‌پور رسید تا در وزن ۶۰ کیلو گرم طلایی دیگر برای ایران به دست آورد اما سرنوشت، رشته مسابقه را طور دیگری نوشت. او با تمام جسارت جنگید اما به نقره رضایت داد. با این حال در همان شب، ابوالفضل مهمدی از مسیر بازنده‌ها برخاست، به دیدار رده‌بندی رسید و با پیروزی در نبردی سخت، نشان ششم را به رنگ برنز برای کاروان ایران به ارمغان آورد.

در پایان، جدول مدال‌ها با اقتدار ایران بسته شد: ۳ طلا، یک نقره و ۲ برنز اما اعداد و رنگ‌ها، آنچه در صربستان گذشت را توصیف نمی‌کند. داستان واقعی، هماهنگی و هارمونی تیمی بود که هر کشتی‌گیر، ادامه دیگری بود. تیم ایران با ۱۴۴ امتیاز فاصله‌ای غیرقابل‌جبران با رقبا ایجاد کرد؛ او کران‌بیا

طسی شد و حالا باید راه را با ذهنیت بهتر ادامه بدهند و به موفقیت برسند.

استقلال که هفته اول لیگ قهرمانان با نتیجه سنگین ۷ بر یک مقابل الوصل امارات شکست خورد و هفته دوم نیز در خانه مقابل المحرق بحرین با یک گل نتیجه را واگذار کرد، برای شانس صعود از گروه، چارهای جز پیروزی برابر الوحدات اردن نداشت. آبی‌ها خیلی زود به پای اول رسیدند و توانستند روند خوب تیمی را با همین یک گل ادامه دهند و در همان نیمه اول به گل دوم هم برسند. درست مثل ۲ دیدار قبل استقلال در لیگ برتر، زوج آسانی – حدادی باز هم گرّه بازی تیم ساپینتو را باز کرد. حدادی هم گل ساخت و هم گل زد و از طرفی آسانی هم گل دوم را به ثمر رساند. ۲ بازیکنی که حضورشان در ترکیب استقلال کم‌لاروند بازی مرد پرترغالی را تغییر و حتی نظم می‌دهد. استقلال

ریکاردو ساپینتو، سرمربی پرترغالی پراورزی و گله‌جنجالی آبی‌ها، بعد از ۲ پیروزی متوالی مقابل مس رفتسجان و الوحدات اردن، به نقطه‌ای رسیده که انگار بالاخره «سنخه خودش» از استقلال را یافته است.

در نبرد آسیایی برابر الوحدات، استقلال‌ها ترکیبی را به میدان فرستادند که همان نفرات بازی قبل بودند. درون دروازه، حبیب فرعباسی ایستاد؛ دفاع تیم با فلاح، آشورماتف، حرادی و گودرزی بسته‌شد و جلوتر، رزاقی‌نیا، احمدی و آسانی نبض میانه میدان را در دست گرفتند. در خط حمله نیز کوشکی، حدادی و سحرخیزان بازی کردند. ۱۱ مردی که مأموریت داشتند هم نتیجه بگیرند و هم آرامش را به نیمکت متشنج تیم برگردانند. اما در همان نیمکت، نام‌هایی دیده می‌شد که هر کدام در شرایط عادی می‌توانستند فیکس هر تیمی در لیگ باشند؛ رامین رضاییان، عارف آقاسی، سیدابوالفضل جلالی، آرمین سهرابیان و چند بازیکن باتجربه دیگر. با این حال ساپینتو

و تا میانه فصل وی را از ترکیب کنار گذاشت. حتی در سال‌های جوانی در راه‌آهن هم چنین دوره طولانی‌ای را دور از ترکیب سپری نکرده بود. رامین رضاییان حالا در ۳۶ سالگی دوباره با واقعیتی ناشنا روبه‌رو است؛ صبر، سکوت و انتظار. ساپینتو فعلاً بازگشت به میدان، بیش از هر زمان دیگر بچنگد؛ او که سال‌ها عادت داشت نقش قهرمان را در زمین بازی کند، حالا باید ثابت کند هنوز همان بازیکن مغرور و مؤثر است؛ حتی اگر فعلاً فقط از روی نیمکت بازی را بنگرد.